Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0157

Cum să asigurăm un viitor durabil pentru sectorul creșterii animalelor din UE având în vedere necesitatea asigurării securității alimentare și a rezilienței fermierilor, precum și dificultățile create de bolile ce afectează animalele

Rezoluția Parlamentului European din 30 aprilie 2026 referitor la cum să asigurăm un viitor durabil pentru sectorul creșterii animalelor din UE având în vedere necesitatea asigurării securității alimentare și a rezilienței fermierilor, precum și dificultățile create de bolile ce afectează animalele (2025/2053(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolele 38 și 39 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care instituie politica agricolă comună (PAC) și obiectivele sale,

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013[1],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/2116 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013[2],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/2117 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de modificare a

---

1 JO L 435, 6.12.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj.
2 JO L 435, 6.12.2021, p. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.

Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 de instituire a unei organizări comune a pieței produselor agricole, a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, a Regulamentului (UE) nr. 251/2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și a Regulamentului (UE) nr. 228/2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii[3],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1468 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/2115 și (UE) 2021/2116 în ceea ce privește standardele privind bunele condiții agricole și de mediu, schemele pentru climă, mediu și bunăstarea animalelor, modificările planurilor strategice PAC, revizuirea planurilor strategice PAC și derogările de la controale și sancțiuni[4],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/3012 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2024 de instituire a unui cadru de certificare al Uniunii pentru absorbțiile permanente de carbon, agricultura carbonului și stocarea carbonului în produse[5],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 19 februarie 2025 intitulată „Viziunea pentru agricultură și sectorul alimentar - Împreună pentru construirea unui sector agricol și alimentar al UE atractiv pentru generațiile viitoare" [COM(2025)0075],

– având în vedere raportul final referitor la dialogul strategic privind viitorul agriculturii UE, intitulat „A shared prospect for farming and food in Europe” (O perspectivă comună pentru agricultură și alimentație în Europa), publicat la 4 septembrie 2024[6],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”)[7],

---

3 JO L 435, 6.12.2021, p. 262, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj.
4 JO L, 2024/1468, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.
5 JO L, 2024/3012, 6.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj.
6 Dialogul strategic privind viitorul agriculturii UE, https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/171329ff-0f50-4fa5-946f-aea11032172e_en?filename=strategic-dialogue-report-2024_en.pdf.
7 JO L 84, 31.3.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj.

– având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/2002 al Comisiei din 7 decembrie 2020 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la notificarea și raportarea la nivelul Uniunii a bolilor listate, la formatele și procedurile de transmitere și de raportare a programelor de supraveghere ale Uniunii și a programelor de eradicare și pentru cererea de recunoaștere a statutului de indemn de boală, precum și la sistemul computerizat de informare[8],

– având în vedere Regulamentul delegat (UE) 2020/689 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele privind supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală pentru anumite boli listate și emergente[9],

– având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulamentul privind subprodusele de origine animală)[10],

– având în vedere Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, de modificare a Deciziei 90/424/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 92/117/CEE a Consiliului[11],

– având în vedere Regulamentul delegat (UE) 2020/687 al Comisiei din 17 decembrie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele de prevenire și control al anumitor boli listate[12],

– având în vedere Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă[13], Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a

---

8 JO L 412, 8.12.2020, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/2002/oj.

9 JO L 174, 3.6.2020, p. 211, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/689/oj.

10 JO L 300, 14.11.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1069/oj.

11 JO L 325, 12.12.2003, p. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/99/oj.

12 JO L 174, 3.6.2020, p. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/687/oj.

13 JO L 221, 8.8.1998, p. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.

Regulamentului (CE) nr. 1255/97[14] și Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii[15],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE[16],

– având în vedere Recomandarea Consiliului din 13 iunie 2023 privind intensificarea acțiunilor UE de combatere a rezistenței la antimicrobiene în cadrul unei abordări de tip „O singură sănătate” (2023/C 220/01)[17],

– având în vedere Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/1729 a Comisiei din 17 noiembrie 2020 privind monitorizarea și raportarea rezistenței la antimicrobiene a bacteriilor zoonotice și comensale și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare a Comisiei 2013/652/UE[18],

– având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Orientări pentru utilizarea prudentă a substanțelor antimicrobiene în medicina veterinară” (2015/C 299/04)[19], publicată la 11 septembrie 2015,

– având în vedere recomandările președinției belgiene a Consiliului UE, în urma Conferinței ministeriale privind bolile animalelor, care a avut loc la 24 ianuarie 2024, în care se afirmă că biosecuritatea și vaccinarea ar trebui să devină pilonii strategiilor alternative la sacrificarea în masă în gestionarea epidemiilor infecțioase în exploatațiile agricole,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 15 noiembrie 2011, intitulată „Plan de acțiune împotriva amenințărilor tot mai mari reprezentate de rezistența la antimicrobiene” [COM(2011)0748],

– având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97,

---

14 JO L 3, 5.1.2005, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2005/1/oj.
15 JO L 303, 18.11.2009, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1099/oj.
16 JO L 4, 7.1.2019, p. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj.
17 JO C 220, 22.6.2023, p. 1.
18 JO L 387, 19.11.2020, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1729/oj.
19 JO C 299, 11.9.2015, p. 7.

– având în vedere rezoluția sa din 19 octombrie 2023 referitoare la reînnoirea generațională în fermele UE ale viitorului[20],

– având în vedere rezoluția sa din 14 iunie 2023 referitoare la asigurarea securității alimentare și a rezilienței pe termen lung a agriculturii UE[21],

– având în vedere rezoluția sa din 13 decembrie 2022 referitoare la o viziune pe termen lung pentru zonele rurale din UE – Către zone rurale mai puternice, conectate, reziliente și prospere până în 2040[22],

– având în vedere rezoluția sa din 24 noiembrie 2022 referitoare la protecția animalelor de fermă și a carnivorelor mari în Europa[23],

– având în vedere rezoluția sa din 16 februarie 2022 referitoare la raportul de punere în aplicare privind calitatea vieții animalelor în exploatații[24],

– având în vedere recomandarea sa din 20 ianuarie 2022 adresată Consiliului și Comisiei în urma examinării presupuselor încălcări și cazuri de administrare defectuoasă în aplicarea dreptului Uniunii în ceea ce privește protecția animalelor în timpul transportului în interiorul și în afara Uniunii[25],

– având în vedere raportul final al Comisiei sale de anchetă privind protecția animalelor în timpul transportului din 14 decembrie 2021, referitor la investigarea presupuselor încălcări și a cazurilor de administrare defectuoasă în aplicarea dreptului Uniunii în ceea ce privește protecția animalelor în timpul transportului în interiorul și în afara Uniunii,

– având în vedere rezoluția sa din 10 februarie 2021 referitoare la noul plan de acțiune privind economia circulară[26],

– având în vedere rezoluția sa din 19 octombrie 2023 intitulată „Strategia europeană privind proteinele”[27],

---

20 JO C, C/2024/2658, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.
21 JO C, C/2024/483, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.
22 JO C 177, 17.5.2023, p. 35.
23 JO C 167, 11.5.2023, p. 77.
24 JO C 342, 6.9.2022, p. 45.
25 JO C 336, 2.9.2022, p. 20.
26 JO C 465, 17.11.2021, p. 11.
27 JO C, C/2024/2657, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2657/oj.

– având în vedere standardele Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OMSA), astfel cum au fost stabilite în Codul sanitar pentru animale terestre,

– având în vedere raportul din 2023 al Organizației pentru Alimentație și Agricultură (FAO) intitulat „Contribution of terrestrial animal source food to healthy diets for improved nutrition and health outcomes – An evidence and policy overview on the state of knowledge and gaps” (Contribuția alimentelor din surse animale terestre la alimentația sănătoasă în vederea îmbunătățirii nutriției și a stării sănătății – O prezentare generală a datelor și a politicilor privind situația în materie de cunoștințe și lacune),

– având în vedere Rezoluția nr. 29 a Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OMSA) intitulată „Veterinary Vaccines and Vaccination: from science to action – reflections for change” (Vaccinurile veterinare și vaccinarea animalelor. De la știință la acțiune - reflecții pentru schimbare), adoptată în mai 2025,

– având în vedere raportul de informare al Comitetului Economic și Social European (CESE) intitulat „Beneficiile creșterii extensive a animalelor și ale îngrășămintelor organice în contextul Pactului verde european”, adoptat la 8 decembrie 2021,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A10-0088/2026),

A. întrucât sectorul creșterii animalelor este de mult timp un pilon esențial al agriculturii UE, în special în zonele rurale, și contribuie în mod semnificativ și unic la o parte substanțială a economiei UE; întrucât valoarea producției animaliere și a produselor animaliere s-a ridicat la 214,3 miliarde EUR în 2023, în 2023, reprezentând 40 % din producția agricolă totală a UE în anul respectiv, și întrucât profitabilitatea și sustenabilitatea producției vegetale depind de o producție animalieră rezilientă;

B. întrucât lanțul valoric al agriculturii animalelor este lung și complex, implicând numeroși actori, de la sectorul ameliorării animalelor, al hranei pentru animale și al sănătății animalelor până la fermieri și la industria prelucrătoare legată de producția animalieră (prelucrarea laptelui și a cărnii, hrana pentru animale, subprodusele de origine animală), și este deosebit de important în UE atunci când este vorba de inovare, cifra de afaceri și ocuparea forței de muncă;

C. întrucât prețurile echitabile pentru produsele animaliere și lanțurile valorice regionale pot garanta veniturile fermierilor; întrucât lanțul valoric agricol al producției animaliere implică o gamă largă de actori, de la sectoarele din amonte, cum ar fi ameliorarea animalelor, hrana pentru animale și sănătatea animalelor, până la fermieri și industria prelucrătoare a alimentelor din aval și este un lanț valoric

esențial în UE în ceea ce privește cifra de afaceri și ocuparea forței de muncă, având în vedere că oamenii sunt constant implicați în procesul de producție, contribuind semnificativ la securitatea și suveranitatea alimentară și la autonomia în materie de proteine;

D. întrucât structurile locale de abatoare pot contribui semnificativ la valoarea adăugată la nivel regional, pot scurta lanțurile de aprovizionare și pot reduce emisiile generate de transportul produselor din carne, deoarece abatoarele regionale pot răspunde mai bine cerințelor specifice ale pieței din fiecare regiune și pot promova o producție orientată către cerere;

E. întrucât creșterea animalelor are o importanță crucială pentru multe regiuni europene, majoritatea fiind expuse riscului de depopulare; întrucât 58 % din fermele europene dețin animale; întrucât fermele mixte și specializate de creștere a animalelor reprezintă 40,9 % din fermele europene, iar fermele europene de creștere a animalelor angajează aproximativ patru milioane de persoane (salariate și nesalariate); întrucât, în ultimii 20 de ani, UE a pierdut 37 % dintre fermieri și întrucât venitul fermierilor a scăzut cu 12 % pe hectar;

F. întrucât, în multe regiuni ale UE, cum ar fi zonele montane, cele din interiorul țării și cele rurale, precum și în mai multe regiuni ultraperiferice, producția animalieră reprezintă singura activitate economică viabilă și joacă un rol fundamental în menținerea populației, conservarea biodiversității, păstrarea peisajelor tradiționale și stimularea altor activități economice locale; întrucât, pentru a-și îndeplini rolul de a-i sprijini pe fermieri și pe crescătorii de animale din regiunile ultraperiferice, alocările financiare ale programului de opțiuni legate în mod specific de caracterul lor îndepărtat și insular (POSEI) trebuie să fie compensate astfel încât să țină seama de deprecierea cauzată de inflație;

G. întrucât întregul sector al creșterii animalelor oferă beneficii climatice și de mediu prin sechestrarea carbonului, reglarea fluxurilor de apă și îmbunătățirea calității apei, protejarea biodiversității, prevenirea incendiilor forestiere, menținerea populației în zonele rurale și menținerea unor peisaje diversificate și deschise, mai ales în zonele defavorizate și montane;

H. întrucât speciile monogastrice, cum ar fi porcinele și păsările de curte, produc mai puține emisii de gaze cu efect de seră datorită ratei lor eficiente de conversie a furajelor și pot contribui într-o mai mare măsură la circularitate, prin utilizarea produselor provenite din fluxurile de deșeuri în hrana lor, în timp ce gunoiul de grajd servește drept îngrășământ natural pentru producția vegetală; întrucât eficiența climatică a mai multor modele europene de producție animalieră în ceea ce privește genetica, tehnologia, inovarea și cunoștințele are o importanță esențială pentru producția mondială și sustenabilitatea acesteia;

I. întrucât UE este al doilea producător de carne din lume, după China, dar înaintea Statelor Unite, și sistemele de creștere a animalelor din UE contribuie în mod semnificativ la economia, comerțul și locurile de muncă conexe ale UE și respectă standarde de vârf la nivel mondial în ceea ce privește bunăstarea animalelor, eficiența și durabilitatea;

J. întrucât carnea de porc și de pasăre reprezintă o parte semnificativă din producția de carne din UE, iar aceasta joacă un rol esențial în asigurarea securității alimentare, oferind consumatorilor europeni produse la prețuri rezonabile și susținând mijloacele de subzistență ale multor fermieri; întrucât consolidarea sustenabilității sistemelor convenționale va face posibile îmbunătățiri substanțiale în materie de sustenabilitate, ceea ce va aduce beneficii unei baze ample de consumatori, inclusiv consumatorilor cu venituri mai mici, asigurând că proteinele animale au în continuare prețuri rezonabile și sunt accesibile tuturor cetățenilor UE;

K. întrucât în 2023, în UE erau 133 de milioane de porcine, 74 de milioane de bovine, 58 de milioane de ovine, 11 milioane de caprine și aproximativ 1,63 miliarde de păsări de curte;

L. întrucât în 2023, în UE s-au produs 40,7 milioane de tone de carne, și anume carne de porc (50 %), carne de pasăre (32 %), carne de vită (15 %) și carne de oaie și de capră (1 %);

M. întrucât UE este cel mai mare producător mondial de lapte de vacă, asigurând peste 20 % din oferta mondială de lapte, și este pe primele locuri în comerțul internațional cu produse lactate, asigurând peste 30 % din exporturile mondiale de produse lactate;

N. întrucât exporturile nete ale UE de produse de origine animală au crescut de peste trei ori din 2000 încoace și au ajuns la 37,8 miliarde EUR în 2024 (excluzând comerțul intracomunitar), într-un context în care se preconizează că cererea globală de carne, produse lactate și ouă va crește cu un procent cuprins între 25 % și 50 % până în 2050, conform celor mai recente scenarii ale FAO[28];

O. întrucât, în 2023, UE a importat aproape 900 000 de tone de carne de pasăre, peste 340 000 de tone de carne de vită și aproximativ 150 000 de tone de carne de oaie;

P. întrucât produsele de origine animală cu indicații geografice (IG) reprezintă aproape 20 % din totalul indicațiilor geografice ale UE și asigură o valoare adăugată semnificativă pentru economiile rurale,

---

28 FAO, „The future of food and agriculture – Alternative pathways to 2050” (Viitorul alimentelor și al agriculturii - alternative pentru 2050), https://www.fao.org/global-perspectives-studies/resources/detail/en/c/1157074/.

reflectând nu doar importanța lor economică, ci și valoarea culturală a patrimoniului alimentar al UE;

Q. întrucât competitivitatea pe alte criterii decât cel al prețului, inclusiv standardele ridicate legate de siguranța, trasabilitatea și calitatea produselor, este o caracteristică esențială a producției animaliere din UE, ceea ce conduce la costuri de producție și prețuri ale produselor mai ridicate în comparație cu cele ale partenerilor comerciali ai UE; întrucât menținerea acestor standarde ridicate ale UE în materie de mediu, siguranță alimentară și bunăstare a animalelor afectează competitivitatea internațională a sectorului de producție animalieră din UE și, prin urmare, necesită o atenție deosebită în timpul negocierii și încheierii acordurilor comerciale;

R. întrucât crescătorii de animale trebuie să suporte sarcina legislativă, deoarece respectarea acesteia implică costuri, iar modificările legislative constante generează insecuritate atunci când se realizează investiții importante; întrucât un cadru legislativ stabil reprezintă o garanție esențială pentru fermierii europeni în îndeplinirea misiunii lor de a asigura previzibilitatea, menținerea și creșterea potențialului lor de producție;

S. întrucât politica UE de promovare a agriculturii joacă un rol esențial în creșterea vizibilității și competitivității produselor agroalimentare europene de înaltă calitate, inclusiv a produselor de origine animală, atât pe piața internă, cât și pe cea internațională; întrucât această politică, precum și exporturile către piețele-cheie pe care le susține, constituie un factor important pentru creșterea veniturilor agricultorilor și pentru a le permite acestora să investească în continuare în modernizarea exploatațiilor lor;

T. întrucât numărul animalelor de fermă, dimensiunea exploatației și a șeptelului, gradul de specializare sectorială, intensitatea producției măsurată în funcție de numărul de unități vită mare pe hectar și proporția pășunilor din suprafața agricolă utilizată (SAU) variază foarte mult de la un stat membru la altul și, în interiorul statelor membre, de la o regiune la alta;

U. întrucât creșterea animalelor, în special în exploatațiile agricole mici și mijlocii, se confruntă în prezent cu mai multe dificultăți economice, de mediu și sociale;

V. întrucât efectivele de animale au scăzut în ultimul deceniu, statisticile Eurostat indicând o scădere, în perioada 2014-2024, de 8,1 % pentru porcine, 8,7 % pentru bovine, în special în ultimii patru ani, 9,4 % pentru ovine și 16,3 % pentru caprine; întrucât singura excepție o constituie sectorul păsărilor de curte, în care populațiile au crescut;

W. întrucât, în viziunea sa pentru agricultură și sectorul alimentar, Comisia subliniază că este necesară o viziune pe termen lung pentru sectorul producției animaliere și întrucât a lansat un flux de lucru

privind creșterea animalelor, care analizează opțiunile de politică pentru un sector al creșterii animalelor competitiv și sustenabil în UE;

X. întrucât produsele de origine animală, atunci când sunt consumate în conformitate cu orientările Organizației Mondiale a Sănătății, contribuie la o alimentație echilibrată și nutritivă, oferind o sursă stabilă de nutrienți esențiali, cum ar fi proteine de înaltă calitate, vitamine și minerale;

Y. întrucât se preconizează că în următorii 30 de ani consumul mondial de proteine animale va crește, ceea ce, în combinație cu creșterea populației mondiale, va duce la o creștere semnificativă a cererii; întrucât, în această privință, producția animalieră a UE, ca sursă esențială de proteine de înaltă calitate, produse la nivel local, ar trebui recunoscută ca un pilon strategic pentru consolidarea suveranității UE în materie de proteine și pentru contribuția la reziliența economică, autonomia strategică și responsabilitatea socială;

Z. întrucât este esențial ca UE, care se numără printre cei mai eficienți producători de proteine animale în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră, să își mențină capacitatea de a produce proteine animale în mod sustenabil, deoarece o scădere a producției interne sau o reorientare a producției către regiuni cu sisteme mai puțin eficiente ar putea conduce la creșterea emisiilor globale de gaze cu efect de seră;

AA. întrucât, potrivit Comisiei, UE este autonomă în proporție de numai 75 % în ceea ce privește sursele de proteine brute și rămâne dependentă de importuri pentru mai mult de 70 % din nevoile sale de proteine vegetale, cum ar fi făina de soia și alte produse din semințe oleaginoase, ceea ce expune sectorul agricol european la vulnerabilități semnificative, inclusiv la instabilitate geopolitică, restricții comerciale și perturbări în lanțul de aprovizionare;

AB. întrucât numărul crescătorilor de animale din UE scade rapid din cauza dificultăților economice, legate în special de profitabilitatea limitată, precum și a lipsei de atractivitate a sectorului, a provocărilor generate de răspândirea bolilor cu transmitere prin vectori și a bolilor animalelor și a lipsei grave a schimbului de generații; întrucât UE se confruntă cu un deficit de medici veterinari specializați în animalele de fermă; întrucât abandonarea producției animaliere de către fermieri este adesea legată de concentrarea producției în ferme mari și de presiunea exercitată de vecinii care nu sunt implicați în sectorul agricol, inclusiv protestele acestora cu privire la „neplăcerile” inerente producției animaliere și producției agricole, cum ar fi mirosurile, zgomotul și praful;

AC. întrucât, în acest context, este esențial să se îmbunătățească atractivitatea sectorului prin sprijin pentru venit, raționalizarea

birocrației, stimulente specifice și îmbunătățirea condițiilor de viață în zonele rurale pentru a asigura viabilitatea producției animaliere și coeziunea teritorială a UE;

AD. întrucât una dintre principalele provocări cu care se confruntă sectorul european al creșterii animalelor este lipsa de incluziune a tinerilor și a noilor fermieri, precum și deficitul de forță de muncă; întrucât este deci necesar să se faciliteze instalarea și preluarea fermelor prin furnizarea de sprijin specific pentru instalare, combătând în același timp supraîndatorarea crescătorilor de animale; întrucât veniturile generate de agricultură nu sunt suficiente pentru a atrage forță de muncă calificată în acest sector;

AE. întrucât în sectorul creșterii animalelor din UE lucrează mai multe femei ca niciodată și întrucât participarea lor activă ar trebui să fie sprijinită și promovată, iar contribuțiile lor ar trebui recunoscute mai bine;

AF. întrucât cooperativele agroalimentare sunt întreprinderi formate din crescători de animale care decid să își unească forțele pentru a-și comercializa împreună produsele, realizând investiții comune, generând o valoare mai mare pentru membrii lor și oferind servicii și finanțare care ar fi foarte dificil de obținut în alt mod;

AG. întrucât ponderea plăților directe și a subvențiilor totale, inclusiv a sprijinului pentru investiții, reprezintă o parte considerabilă a venitului net al fermelor pentru creșterea animalelor și agricultura mixtă, ceea ce pune în lumină rolul său esențial; întrucât sprijinul PAC nu este suficient pentru a opri scăderea producției și a numărului de fermieri și pentru a atrage tinerii în creșterea animalelor și, prin urmare, este important să se completeze veniturile fermierilor care provin atât din piață, cât și din sprijinul public prin diversificare, cum ar fi agroturismul, și instrumente de gestionare a riscurilor pentru a le spori competitivitatea, profitabilitatea și reziliența pe termen lung;

AH. întrucât, deși prețul rămâne principalul factor decisiv în deciziile de cumpărare, se preconizează că aspectele legate de sustenabilitate și sănătate vor juca un rol mai important, ceea ce va influența modelele de producție și obiceiurile de consum de carne și produse lactate în UE;

AI. întrucât calitatea vieții animalelor este esențială pentru viitorul creșterii animalelor, care trebuie să evolueze pentru a îmbunătăți condițiile de viață ale animalelor de fermă; întrucât așteptările consumatorilor în ceea ce privește bunăstarea animalelor și schimbarea de atitudine față de sistemele de creștere în spații înguste ar trebui să constituie un stimulent pentru creșterea investițiilor necesare pentru a asigura condiții de mediu mai bune pentru animale, cu condiția ca orice cerințe suplimentare să se bazeze pe dovezi științifice și să fie însoțite de o remunerație

corespunzătoare pentru costurile suplimentare suportate, precum și de stimulente economice adecvate;

AJ. întrucât UE are cele mai ambițioase standarde de bunăstare a animalelor din lume, ceea ce reflectă angajamentul său față de o producție mai etică și mai durabilă; întrucât conceptul de bunăstare a animalelor ar trebui interpretat și aplicat într-un mod adaptat la circumstanțele reale ale sistemelor de producție și la condițiile agroclimatice, socioeconomice și teritoriale ale statelor membre și ale regiunilor, care pot varia foarte mult;

AK. întrucât cerințele privind atenuarea impactului creșterii animalelor asupra mediului, în special a emisiilor de gaze cu efect de seră, creșterea bunăstării animalelor și trecerea la o producție mai puțin intensivă nu ar trebui să conducă la o reducere a producției alimentare și ar trebui să asigure niveluri stabile de producție și venituri satisfăcătoare pentru fermieri, având în vedere că creșterea preconizată la nivel mondial a consumului de proteine animale reprezintă o oportunitate pentru UE de a se poziționa ca lider mondial în domeniul agriculturii favorabile climei și animalelor prin exportul de cunoștințe, tehnologii și bune practici către țările partenere;

AL. întrucât creșterea animalelor, în special a rumegătoarelor, este singura modalitate viabilă de a utiliza o parte din terenurile agricole, în special pășunile permanente, pentru producția de alimente și pentru a crește securitatea alimentară; întrucât tranziția UE către modele agrare sustenabile va impulsiona cercetarea, inovarea, investițiile și ocuparea forței de muncă atât în interiorul, cât și în afara UE;

AM. întrucât este foarte importantă o mai bună integrare a economiei circulare în bioeconomia emergentă, optimizând utilizarea materiilor prime și a produselor secundare pentru a genera subproduse și a exploata noi surse de energie, cum ar fi biogazul, și consolidând autonomia energetică a UE; întrucât aceste măsuri, care nu ar trebui să conducă la o creștere a sarcinii administrative la nivel de fermă, vor genera surse suplimentare de venit pentru fermieri și vor crea noi oportunități de angajare;

AN. întrucât creșterea animalelor este o componentă esențială a economiei circulare, care servește securității alimentare și tranzițiilor energetică și ecologică ale Europei; întrucât sistemele europene de creștere a animalelor, care depind în mare măsură de importurile de îngrășăminte și furaje din țări terțe, trebuie să beneficieze de stimulente care să le permită, fără a compromite obiectivul principal al producției de carne, să ofere o gamă complementară de produse și servicii care să genereze venituri suplimentare pentru fermieri, inclusiv producția de energie din surse regenerabile, precum biogazul și biometanul, îngrășăminte valoroase și ecologice, servicii ecosistemice legate de creșterea animalelor și

materii prime pentru industrie în ansamblu, în conformitate cu strategia UE privind bioeconomia;

AO. întrucât diversitatea sistemelor agricole europene reprezintă o resursă strategică și oferă un potențial enorm pentru tranzițiile energetică și ecologică ale UE; întrucât creșterea animalelor poate juca un rol esențial în atingerea obiectivelor climatice ale UE și în decarbonizarea mixului energetic european, în special prin utilizarea deșeurilor provenite din creșterea animalelor;

AP. întrucât gunoiul de grajd produs de fermele de creștere a animalelor contribuie la fertilitatea solului prin furnizarea de materie organică și nutrienți esențiali și poate fi, de asemenea, transformat în biogaz prin intermediul instalațiilor de metanizare, inclusiv la nivel de fermă, înlocuind și reducând dependența de sursele de energie fosilă și diminuând dependența UE de îngrășămintele importate din țări terțe; întrucât, dincolo de producția de energie din surse regenerabile, procesul de metanizare produce și digestat, un produs secundar exploatat de fermieri ca îngrășământ natural, și poate fi transformat în produse RENURE, ambele promovând o economie circulară în sectorul creșterii animalelor;

AQ. întrucât schimbarea modelelor de consum, în contextul unei situații dificile pe piață, implică necesitatea de a acționa rapid pentru a asigura protecția la nivelul UE a denumirilor utilizate pentru a desemna produsele alimentare de origine animală;

AR. întrucât în multe părți ale Europei, unele animale de pradă mari, în special lupii și ursii, își extind teritoriul sau recolonizează unele zone, ceea ce creează un conflict cu activitățile umane, mai ales cu pășunatul extensiv al ovinelor și bovinelor; întrucât păstorii și alți crescători de animale suportă costuri semnificative ca urmare a atacurilor animalelor de pradă asupra efectivelor lor, cum ar fi costurile pentru măsurile preventive, înlocuirea animalelor pierdute, îngrijirea veterinară suplimentară și pierderile cauzate de avorturi; întrucât există disparități mari între statele membre și între regiuni în ceea ce privește măsurile de sprijinire a fermierilor, acestea fiind total absente în unele cazuri, și fondurile publice disponibile pentru compensare și adaptare;

AS. întrucât bolile animalelor, în special bolile transmisibile și cele transmisibile la om („zoonoze”) pot cauza daune sociale, economice și de mediu grave și, în unele cazuri, pot pune în pericol sănătatea umană;

AT. întrucât un abator reunește toate elementele din cadrul lanțului de producție și, prin urmare, structurile de abatoare pot contribui pozitiv la trasabilitate, la prevenirea epidemiilor și la bunăstarea animalelor; întrucât este, prin urmare, necesar ca, prin intermediul PAC și al altor fonduri, să se sprijine înființarea și dezvoltarea abatoarelor pentru a stimula economia locală, a crea locuri de muncă

și a consolida lanțurile scurte de aprovizionare;

AU. întrucât este probabil ca schimbările climatice să influențeze apariția de noi boli animale, precum și prevalența bolilor existente și distribuția lor geografică, în special în cazul bolilor transmise de vectori, cum ar fi febra catarală ovină și virusul West Nile, evidențiind necesitatea unor strategii veterinare preventive; întrucât această situație este agravată de lipsa medicilor veterinari specializați în zootehnie, ceea ce are implicații asupra îngrijirii veterinare preventive, depistării precoce și controlului rapid al bolilor;

AV. întrucât vulnerabilitatea sistemelor agricole din UE a fost evidențiată de focarele recente de boli la animale și de incidența crescută a unor boli precum tuberculoza bovină, pesta porcină africană, dermatoza nodulară contagioasă, boala limbii albastre, gripa aviară, febra aftoasă, boala hemoragică epizootică și rinotraheita infecțioasă bovină, combinate cu scăderea numărului de medici veterinari specializați în animale de fermă, fără de care va fi imposibil să se combată bolile animalelor și să se garanteze bunăstarea acestora; întrucât această vulnerabilitate s-a manifestat prin efecte devastatoare asupra nivelurilor de producție, cu consecințe asupra sănătății mintale a fermierilor din cauza stresului, anxietății și presiunii emoționale;

AW. întrucât prevenirea bolilor la animale prin vaccinare, dacă este disponibilă, este esențială în unele cazuri pentru a evita măsuri de control drastice, dar inevitabile, cum ar fi sacrificarea în masă; întrucât finanțarea măsurilor de prevenire, control și eradicare a anumitor boli la animale în cadrul programului privind piața unică este insuficientă pentru a sprijini fermierii și statele membre în gestionarea noilor boli ale animalelor;

AX. întrucât pericolele reprezentate de bolile animalelor sunt extrem de importante pentru comerțul internațional cu animale și produse de origine animală din UE și impun ca partenerii comerciali ai UE să recunoască sistemul de regionalizare al UE, instituit în conformitate cu standardele OMSA și cu principiile Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), pentru a controla bolile și/sau a menține un comerț sigur prin restricționarea schimburilor comerciale cu produse provenite din zonele afectate de boli, evitând totodată obstacolele inutile și perturbarea comerțului cu mărfuri provenite din zone neafectate;

AY. întrucât, deși vaccinarea constituie un instrument eficace pentru prevenirea răspândirii bolilor la animale, aceasta a fost utilizată ca instrument de restricționare a comerțului dintre statele membre ale UE și țările terțe, mai degrabă decât pentru facilitarea acestuia;

AZ. întrucât abordarea globală a UE în ceea ce privește controlul bolilor la animale are mai multe componente, și anume măsurile specifice

de control instituite pentru supravegherea fiecărei boli, contribuția financiară a UE, sistemul de notificare, echipa de urgență a UE, sistemul de trasabilitate și laboratoarele de referință ale UE pentru anumite boli;

BA. întrucât rezistența la antimicrobiene, o problemă care se încadrează în conceptul „O singură sănătate”, care include sănătatea umană, sănătatea animalelor, sănătatea plantelor și mediul, este una dintre cele trei principale amenințări prioritare la adresa sănătății identificate de Comisie în iulie 2022 și are un impact socioeconomic major asupra sectorului agricol, deoarece duce la creșterea morbidității și a mortalității la animale și pune în pericol sănătatea și calitatea vieții animalelor și, în consecință, productivitatea acestora; întrucât PAC și alte programe ale UE ar trebui să sprijine îmbunătățirea biosecurității în fermele zootehnice, promovarea vaccinării preventive, formarea și sprijinul tehnic pentru fermieri, precum și cercetarea și dezvoltarea unor alternative eficace și la prețuri accesibile din punct de vedere financiar pentru utilizarea antimicrobienelor la animalele de fermă;

BB. întrucât primul raport anual de supraveghere privind vânzările și utilizarea de antimicrobiene în medicina veterinară în Europa (ESUAvet 2023)[29] precizează că obiectivul de reducere cu 50 % a vânzărilor de antimicrobiene până în 2030 era deja atins în proporție de aproximativ 50 % până în 2023, dar avertizează că aceste evoluții pozitive ar putea fi subminate de o creștere a incidenței bolilor la animale și de absența unei abordări coordonate la nivelul UE în ceea ce privește vaccinarea, monitorizarea timpurie, biosecuritatea și, în general, prevenirea bolilor și pregătirea pentru eventualitatea apariției acestora;

BC. întrucât legislația UE privind sănătatea animalelor stabilește un cadru juridic pentru armonizarea normelor din întregul sector aplicabile comerțului intra-UE, intrării în UE a animalelor și a produselor, eradicării bolilor, controalelor veterinare, notificării bolilor și sprijinului financiar pentru diferite specii de animale;

BD. întrucât legislația existentă privind bolile transmisibile ale animalelor include un set cuprinzător de dispoziții privind supravegherea, programele de eradicare și statutul „indemn de boală” și solicită statelor membre să întocmească și să mențină o listă actualizată a teritoriilor sau a zonelor lor cu statut „indemn de boală” și a regiunilor lor cu statut „indemn de boală”, în conformitate cu legislația existentă privind medicamentele veterinare, care permite autorizarea vaccinurilor și a altor produse pentru sănătatea

---

29 Agenția Europeană pentru Medicamente, *European sales and use of antimicrobials for veterinary medicine* (Vânzările și utilizarea de antimicrobiene în medicina veterinară în Europa), 31 martie 2025, https://www.ema.europa.eu/en/documents/report/european-sales-use-antimicrobials-veterinary-medicine-annual-surveillance-report-2023_en.pdf.

animalelor; întrucât această legislație constituie nucleul prevenirii și gestionării bolilor animalelor în UE;

BE. întrucât măsurile de prevenție și de control pentru fiecare boală a animalelor ar trebui să fie adaptate la profilul său epidemiologic, la consecințele sale și la distribuția sa geografică în UE;

BF. întrucât depistarea timpurie și un lanț clar de notificare și raportare a bolii sunt cruciale pentru un control eficient; întrucât statele membre ar trebui să se asigure că autoritatea competentă este informată imediat cu privire la orice suspiciune sau confirmare a apariției unui focar;

BG. întrucât este extrem de important să se asigure condiții uniforme pentru notificarea și raportarea bolilor la nivelul UE, pentru a menține condiții de concurență echitabile între statele membre și pentru a evita denaturarea concurenței; întrucât Comisia este împuternicită să stabilească o listă a bolilor care fac obiectul notificării și raportării la nivelul UE, precum și procedurile și formatul necesare pentru a face acest lucru prin intermediul sistemului de informații pentru notificarea și raportarea bolilor (ADIS);

BH. întrucât numărul carnivorelor mari prezente în Europa continentală în 2012 era estimat la 9 000 de râși eurasiatici, 17 000 de urși bruni, 1 250 de glutoni și 12 000 de lupi; întrucât nu există o estimare uniformă și actualizată la nivelul UE a numărului de carnivore mari,

Observații generale

1. salută și sprijină inițiativa Comisiei, inclusă în viziunea sa pentru agricultură și sectorul alimentar, de a institui un flux de lucru privind creșterea animalelor menit să identifice și să dezvolte direcții de politică adecvate pentru a sprijini creșterea animalelor și pentru a-i consolida competitivitatea prin soluții specifice și teritoriale, mai degrabă decât printr-o politică universală, ținând seama, totodată, de aspectele legate de climă, natură și protecția animalelor, pe lângă securitatea alimentară, reziliență și gestionarea bolilor animalelor; subliniază că diversitatea producției animaliere, nevoile speciilor și disparitățile dintre condițiile locale impun soluții adaptate la scară națională, regională sau subregională; solicită Comisiei să ia măsuri specifice pentru creșterea animalelor în zonele montane, îndepărtate și defavorizate;

2. își exprimă îngrijorarea cu privire la inițiativele sau propunerile legislative care, prin măsuri directe sau indirecte, descurajează creșterea animalelor; insistă că sectorul zootehnic nu ar trebui să facă obiectul unui regim de reglementare conceput pentru industriile grele;

3. invită Comisia ca, pe baza fluxului de lucru al UE privind creșterea animalelor, să instituie un grup la nivel înalt privind creșterea

animalelor, după modelul grupului la nivel înalt pentru politica în sectorul vitivinicol, care să reunească toate părțile interesate relevante, inclusiv fermieri, reprezentanți ai sectorului zootehnic, ai mediului academic și ai profesiei veterinare din statele membre, asociații reprezentative și organizații relevante în domeniul sănătății animalelor, reprezentanți ai industriei și reprezentanți ai autorităților locale; atrage atenția că componența acestui grup ar trebui să reflecte pluralitatea teritoriilor UE, oferind o reprezentare echilibrată a diferitelor circumstanțe regionale, inclusiv a zonelor cu o densitate ridicată a efectivelor de animale;

4. consideră că, reunind statele membre și părțile interesate, acest grup la nivel înalt ar trebui să reflecteze asupra provocărilor cu care se confruntă sectorul zootehnic și să ofere soluții concrete și sociale, bazate în special pe cercetările efectuate în acest domeniu; solicită un dialog deschis și constructiv între toate părțile interesate pentru a încuraja colaborarea, a dezvolta soluții practice și a asigura o comunicare bazată pe fapte în ceea ce privește creșterea animalelor; consideră că aceste soluții ar trebui să abordeze, în special, relocarea producției în afara Europei, reînnoirea generațiilor și stimularea investițiilor pentru a promova competitivitatea sectorului zootehnic;

5. subliniază că provocările specifice cu care se confruntă sectorul zootehnic necesită un răspuns de politică coordonat și multidimensional care, evitând compromisurile între aceste provocări, să reflecte pe deplin importanța economică, de mediu și socială a creșterii animalelor în UE și în zonele sale rurale; consideră, în plus, că acest răspuns politic ar trebui să reflecte, de asemenea, contribuția sectorului la coeziunea rurală, securitatea alimentară, gestionarea sustenabilă a terenurilor, bunăstarea animalelor și aprovizionarea pieței UE cu proteine de origine animală;

6. invită Comisia să ofere un cadru stabil și previzibil pentru fermieri prin limitarea sarcinilor de reglementare inutile și simplificarea normelor privind creșterea animalelor, în special pentru fermele mici și familiale, facilitând astfel activitatea acestora și sprijinind dezvoltarea sectorului; subliniază necesitatea de a evalua impactul cumulativ al legislației UE și de a preveni insecuritatea juridică și sarcinile administrative generate de dreptul UE și de suprareglementarea națională;

7. atrage atenția că îmbunătățirea sustenabilității sociale, economice și de mediu a creșterii animalelor depinde de o viziune pe termen lung care să abordeze o gamă largă și interconectată de factori, inclusiv competitivitatea bazată pe prețuri și pe alte elemente decât prețurile, capacitatea de adaptare la schimbările climatice și la fenomenele meteorologice extreme asociate acestora, precum și bolile animalelor; consideră că printre alți factori extrem de relevanți se numără poluarea cu nutrienți, dezvoltarea și furnizarea de servicii

ecosistemice remunerate, sprijinul specific pentru investiții, promovarea bunăstării animalelor, stimulentele pentru inovare și digitalizare, precum și reînnoirea generațiilor, accesul la servicii de sprijin și consiliere și îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă pentru crescătorii de animale;

8. subliniază că fermierii au cel mai mare interes în a asigura sănătatea și bunăstarea animalelor lor, întrucât acest lucru reprezintă atât un imperativ etic, cât și unul economic; subliniază că bunăstarea animalelor în exploatațiile agricole este, de asemenea, legată de competența fiecărui crescător de animale; subliniază importanța formării și a perfecționării periodice în acest sens;

9. evidențiază că diversitatea sistemelor europene de creștere a animalelor, care variază de la creșterea animalelor în aer liber, implicând adesea pășuni cu valoare ecologică ridicată și specii și rase de animale de fermă pe cale de dispariție, până la exploatații de mari dimensiuni, specializate și foarte eficiente, sisteme integrate culturi-zootehnie, agricultură regenerativă și ecologică și pășunat extensiv, transhumanță sezonieră, pășunat în pădure și creșterea animalelor la scară mică pentru consum propriu, precum și varietatea raselor de animale crescute permit exploatațiilor să furnizeze o gamă de bunuri și servicii complementare și sporesc astfel reziliența întregului sector zootehnic, răspunzând totodată unei game largi de cerințe ale consumatorilor; invită Comisia să promoveze și să faciliteze diversitatea sistemelor de producție;

10. subliniază că este necesară o transparență sporită în alocarea și utilizarea fondurilor UE destinate organizațiilor neguvernamentale (ONG-uri) pentru a preveni orice risc de utilizare abuzivă sau de influență nejustificată asupra politicilor UE; invită Comisia să instituie un registru public în care să se specifice valoarea și scopul finanțărilor primite de ONG-uri; își exprimă îngrijorarea cu privire la alocarea de fonduri, inclusiv prin programul pentru mediu și politici climatice (LIFE), către ONG-uri care desfășoară activități de lobby pe lângă instituțiile UE, în special în ceea ce privește bunăstarea animalelor, existând astfel riscul de a se încălca principiul separării puterilor în stat și principiul cooperării loiale; invită Comisia să oprească finanțarea ONG-urilor care desfășoară activități de lobby țintite și promovează o imagine înșelătoare, militantă și ideologizată a creșterii animalelor în Europa; solicită Comisiei să se asigure că toți beneficiarii de fonduri consolidate fac publice reuniunile pe care le au cu reprezentanți ai instituțiilor UE atunci când urmăresc să influențeze politicile UE;

Sustenabilitatea economică și securitatea alimentară

11. constată că menținerea unui sector zootehnic dinamic, sustenabil și rezilient în UE va aduce beneficii securității alimentare la nivel mondial, va consolida suveranitatea alimentară și creșterea economică a UE și va contribui la o alimentație echilibrată și

diversificată în Europa prin consumul de produse de origine animală cu o înaltă calitate nutrițională, care constituie o sursă unică de mai mulți micronutrienți și compuși bioactivi, a căror valoare nutrițională nu poate fi înlocuită în mod adecvat de alternative vegetale sau artificiale și care ar trebui recunoscută la elaborarea unor orientări alimentare bazate pe dovezi;

12. ia act de faptul că raportul FAO din 2023 intitulat *Contribution of terrestrial animal source foods to healthy diets for improved nutrition and health outcomes* (Contribuția alimentelor din surse animale terestre la o alimentație sănătoasă pentru îmbunătățirea nutriției și a rezultatelor în materie de sănătate) subliniază rolul alimentelor de origine animală în furnizarea de proteine de înaltă calitate și de micronutrienți esențiali care ar putea lipsi în alimentația pe bază de plante; subliniază că aceste alimente sunt vitale pentru copii, adolescenți, femei însărcinate și femei care alăptează, femei aflate la vârsta reproducerii, persoane în vârstă și persoane care suferă de boli cronice și că acestea ar putea fi dificil de înlocuit cu alternative vegetale;

13. subliniază cu fermitate importanța creșterii animalelor pentru lanțurile valorice regionale și piețele locale; invită Comisia să efectueze o evaluare a impactului consecințelor sociale și economice ale continuării desființării rețelei de abatoare regionale;

14. solicită o abordare echilibrată care să recunoască rolul esențial al produselor de origine animală în alimentație la nivel mondial, ținând seama, în același timp, de importanța unei astfel de producții pentru veniturile exploatațiilor agricole și pentru stabilitatea economică; reamintește că sectorul zootehnic joacă un rol important în economia circulară și în valorificarea superioară a fluxurilor de deșeuri provenite din industria alimentară, precum și în mai multe sectoare, cum ar fi textilele, îmbrăcămintea, încălțămintea, marochinăria, construcțiile, cosmeticele și produsele farmaceutice; atrage atenția asupra necesității de a face față, în același timp, diferitelor efecte ale sistemelor de producție asupra mediului, climei și bunăstării animalelor;

15. subliniază necesitatea de a asigura în continuare securitatea alimentară în Europa, reducând în același timp la minimum impactul asupra mediului, o provocare ce trebuie abordată prin metode transparente, bazate pe date științifice, și prin inovare;

16. subliniază că îmbunătățirea productivității, rezilienței, eficienței și durabilității în sectorul zootehnic din UE este esențială pentru a crește oferta internă de proteine de înaltă calitate, care să răspundă nevoilor consumatorilor din UE, și pentru a consolida securitatea alimentară, în special în contextul volatilității de pe piața mondială, al tensiunilor geopolitice și al creșterii preconizate a cererii de proteine la nivel mondial în următorii 30 de ani; constată că UE rămâne puternic dependentă de importurile de proteine vegetale

destinate hranei pentru animale provenite de la un număr limitat de parteneri, fapt care subminează suveranitatea UE în ceea ce privește asigurarea necesarului de proteine și face sistemul alimentar vulnerabil la fluctuațiile pieței mondiale;

17. subliniază că producția sustenabilă, diversificată și internă de proteine este esențială pentru a asigura alimente și furaje suficiente, sigure și de înaltă calitate; evidențiază că sectorul proteinelor animale poate sprijini o astfel de producție prin utilizarea efluenților proveniți din creșterea animalelor ca îngrășăminte naturale și prin valorificarea subproduselor vegetale pentru hrana animalelor și a fluxurilor de deșeuri alimentare pentru a promova un sistem mai integrat, circular și sustenabil; salută anunțul Comisiei, formulat în viziunea sa pentru agricultură și sectorul alimentar, că va elabora un plan cuprinzător pentru un sistem mai autonom și mai sustenabil al UE în materie de asigurare a necesarului de proteine, care să abordeze producția, importul și consumul de proteine în UE pentru a asigura reziliența pe termen lung a sistemului agroalimentar;

18. subliniază necesitatea de a consolida poziția fermierilor în lanțul valoric agroalimentar, inclusiv prin cooperative, organizații și asociații de producători, și invită Comisia și statele membre să examineze mecanisme care să garanteze că fermierii primesc prețuri care să le acopere cel puțin costurile de producție; reamintește că asigurarea pentru crescătorii de animale a unor venituri decente, echitabile și mai stabile, a unor condiții de muncă mai bune, a recunoașterii sociale, a unui acces îmbunătățit la credite și a unei finanțări durabile pentru cercetare și investiții în calitatea șeptelului este esențială pentru a asigura sustenabilitatea economică a sectorului, pentru valorizarea adecvată a rolului fermierilor în asigurarea aprovizionării cu alimente a UE și pentru atragerea generațiilor mai tinere;

19. subliniază că instabilitatea prețurilor, costurile ridicate de producție, birocrația excesivă și lipsa recunoașterii profesiei de către societate au contribuit la abandonarea agriculturii și la îmbătrânirea sectorului; atrage atenția că fermele mici și mijlocii trebuie deja să îndeplinească numeroase cerințe ale căror efecte nu reflectă un raport cost-beneficiu rezonabil; reiterează, prin urmare, necesitatea unor instrumente eficace de sprijinire a veniturilor, de reducere a birocrației, de simplificare a legislației existente și de îmbunătățire a recunoașterii activității în agricultură de către societate, ca elemente esențiale pentru asigurarea viabilității pe termen lung a creșterii animalelor în UE; invită Comisia să sprijine sectorul zootehnic și să procedeze la adoptarea strategiei sale privind creșterea animalelor;

20. atrage atenția că investițiile în instalații zootehnice noi și renovarea celor existente implică costuri semnificative și trebuie planificate și realizate pe termen lung; avertizează că revizuirile legislației privind bunăstarea animalelor ar putea conduce la pierderea autorizațiilor pentru instalațiile zootehnice, ceea ce ar însemna că acestea trebuie

reconstruite la costuri ridicate cu ani înainte de sfârșitul duratei lor de viață preconizate; invită Comisia să promoveze și să încurajeze, în limitele competențelor sale, bunele practici în materie de autorizare în statele membre;

21. subliniază că creșterea sustenabilă a animalelor, în special în fermele mici și mijlocii, este fundamentală pentru vitalitatea socioeconomică a zonelor rurale, în special a zonelor montane, a zonelor cu densitate ridicată a efectivelor de animale și a zonelor defavorizate, cum ar fi pajiștile permanente, turbăriile și fânețele, unde este adesea principala sau chiar singura activitate economică viabilă și susține producția, creșterea economică și întreținerea peisajului; subliniază că creșterea animalelor nu doar creează locuri de muncă în mediul rural și contribuie la prevenirea depopulării, ci și participă la gestionarea activă a terenurilor, la prevenirea incendiilor, la conservarea biodiversității și la păstrarea patrimoniului cultural și peisagistic; evidențiază că, în multe regiuni, aceasta joacă un rol de neînlocuit în a asigura coeziunea teritorială și a menține comunitățile vii; subliniază că creșterea animalelor prin pășunat extensiv reprezintă o modalitate eficace de a recompensa fermierii pentru serviciile ecosistemice pe care le furnizează;

22. invită Comisia să lanseze un plan care să promoveze noile tehnologii, inovarea în domeniul hranei pentru animale și îmbunătățirea genetică a șeptelului, să sporească investițiile în cercetarea publică și privată vizând ameliorarea și genetica animalelor și să faciliteze diseminarea bunelor practici, mai degrabă decât să impună măsuri numerice de restructurare a șeptelului la scară largă, care ar reduce și ar pune în pericol suveranitatea și securitatea alimentară a Europei, precum și să optimizeze producția și eficiența; subliniază că ameliorarea animalelor constituie un instrument important pentru îmbunătățirea productivității, eficienței și sănătății animalelor; subliniază că UE ocupă o poziție de lider în materie de cercetare și inovare privind ameliorarea și genetica animalelor;

23. solicită un plan pentru protejarea patrimoniului genetic al diferitelor rase tradiționale pe cale de dispariție, promovarea speciilor locale și a creșterii raselor rustice mai bine adaptate la climatele locale și diseminarea bunelor practici, păstrând totodată diversitatea genetică; subliniază necesitatea menținerii ajutorului prevăzut la articolul 27 din Regulamentul (UE) 2022/2472[30] al Comisiei pentru a sprijini progresul genetic în producția animalieră; subliniază necesitatea urgentă de a promova cercetarea, inovarea și adoptarea unor practici bazate pe dovezi care să îmbunătățească

---

30 Regulamentul (UE) 2022/2472 al Comisiei din 14 decembrie 2022 de declarare a anumitor categorii de ajutoare în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 327, 21.12.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2472/oj).

sustenabilitatea creșterii animalelor în dimensiunile sale de mediu, socială și economică, inclusiv prin investiții specifice în cercetarea genetică, eficiența nutrițională și selecția unor caracteristici de producție durabile, precum și necesitatea de a stimula și finanța cercetarea și inovarea în zonele cu densitate ridicată a efectivelor de animale pentru a reduce impactul asupra mediului, promovând totodată standarde ridicate de bunăstare a animalelor și încurajând lanțuri de aprovizionare zootehnice integrate și reziliente; constată că ameliorarea genetică, împreună cu o bună gestionare și cu inovarea, poate reduce emisiile și poate oferi o alternativă sustenabilă la restructurările bruște care amenință viabilitatea exploatațiilor agricole și suveranitatea alimentară a UE;

24. ia act de faptul că viziunea Comisiei pentru agricultură și sectorul alimentar subliniază că PAC rămâne esențială pentru sprijinirea veniturilor fermierilor și că plățile directe din cadrul PAC continuă să joace un rol esențial în sprijinirea și stabilizarea veniturilor agricole la nivelul exploatațiilor; subliniază importanța menținerii sprijinului direct pentru venit și a tuturor programelor finanțate în prezent prin PAC, întrucât sectorul zootehnic și cel al agriculturii mixte se numără printre principalii beneficiari ai actualei PAC în cadrul primului pilon (plăți directe, plăți cuplate pentru carne de vită, mânzat, ovine și caprine) și al celui de al doilea pilon, în special prin sprijin pentru investiții, plăți pentru constrângeri naturale sau alte constrângeri specifice anumitor zone și angajamente în materie de agromediu și climă; constată că viabilitatea economică și reînnoirea insuficientă a generațiilor reprezintă o provocare pentru multe exploatații, necesitând o atenție deosebită și subvenții legate de producție, și subliniază importanța plăților cuplate pentru fermierii activi; solicită alocarea unui buget specific și solid pentru PAC în următorul cadru financiar multianual și constată că acesta trebuie protejat și menținut cel puțin la nivelul bugetului actual al PAC în termeni reali, ținând seama, în același timp, de inflație;

25. subliniază rolul esențial al cooperativelor, având în vedere caracterul perisabil al produselor de origine animală și costurile ridicate de comercializare, și invită Comisia să le sprijine pentru a consolida reziliența, autonomia producătorilor, valorificarea coproduselor și reînnoirea generațiilor și pentru a promova abordări circulare; solicită ca sprijinul acordat în cadrul PAC să fie adaptat la circumstanțele exploatațiilor, în special ale fermelor mici și familiale, precum și să fie prevăzută posibilitatea acordării unor plăți pe cap de animal în sectorul zootehnic; subliniază necesitatea de a spori viabilitatea economică a fermierilor prin diversificare și instrumente de gestionare a riscurilor pentru a îmbunătăți competitivitatea, rentabilitatea și reziliența pe termen lung;

26. constată că fermierii se confruntă cu riscuri tot mai mari și mai diverse, cum ar fi piețe imprevizibile, schimbări climatice și fenomene meteorologice extreme asociate acestora, boli ale animalelor, tensiuni geopolitice și efecte incerte ale unor acorduri

comerciale; invită Comisia, în acest sens, atât să consolideze instrumentele de gestionare a crizelor, cât și să majoreze rezerva pentru situații de criză în agricultură în cadrul PAC după 2027 și să combine această măsură cu crearea unor noi instrumente financiare specifice, finanțate din afara PAC, întrucât aceste măsuri sunt esențiale pentru a răspunde mai bine la pierderile economice și costurile suplimentare cu care se confruntă fermierii din UE și pentru a le oferi o mai mare stabilitate;

27. invită Comisia să se bazeze pe sprijinul existent în cadrul PAC pentru a consolida mecanismele financiare și socioeconomice; insistă asupra faptului că plățile din cadrul PAC rămân esențiale pentru continuitatea veniturilor din sectorul zootehnic, în special pentru exploatațiile specializate în producția de carne de vită, lactate, ovine și caprine, precum și pentru cele care furnizează servicii de mediu prin pășunat extensiv; subliniază necesitatea unei perioade de tranziție după 2027 pentru a permite adaptarea la noile norme; salută includerea în pachetul omnibus privind PAC a achiziționării de bovine, ovine și caprine cu valoare genetică ridicată printre cheltuielile eligibile în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală; invită Comisia să extindă această dispoziție la porcinele cu valoare genetică ridicată destinate reproducerii, având în vedere importanța acestora pentru competitivitatea și reziliența sectorului zootehnic european; subliniază necesitatea de a menține cel puțin același nivel de ambiție în cadrul PAC după 2027; în sfârșit, invită Comisia să recunoască nevoile specifice ale crescătorilor de animale din zonele dens populate și să le ofere un sprijin adecvat în cadrul PAC, observând că dezvoltarea regională echilibrată poate fi consolidată prin menținerea numărului de exploatații și a infrastructurii locale, cum ar fi abatoarele, fabricile de furaje și instalațiile de prelucrare;

28. solicită stimularea creșterii extensive și pe bază de pășunat a animalelor, în special în cadrul PAC;

29. subliniază necesitatea de a opri și a inversa decapitalizarea sectorului zootehnic, precum și de a asigura reciprocitatea deplină a standardelor UE pentru toate produsele importate; invită Comisia să elaboreze strategii specifice pentru a asigura condiții de concurență echitabile și o mai mare coerență între politicile sale în materie de comerț și sustenabilitate; invită Comisia și statele membre să țină seama într-o mai mare măsură de particularitățile sectorului agricol, să asigure reciprocitatea deplină a standardelor UE prin includerea unor clauze-oglindă atunci când încheie acorduri comerciale și să protejeze agricultura, producția alimentară și sănătatea publică europeană în toate acordurile comerciale; insistă, în acest sens, că acordurile comerciale internaționale nu ar trebui să aibă un impact negativ asupra agriculturii europene, ar trebui să garanteze reciprocitatea și să nu prezinte riscuri pentru sănătatea publică; subliniază urgența adaptării intervențiilor pe piață prin actualizarea prețurilor de referință pentru clauzele de salvgardare, în

conformitate cu noile condiții de piață și cu instrumentele de gestionare;

30. evidențiază că crescătorii de animale ar trebui, de asemenea, să poată beneficia de fluxul suplimentar de venituri oferit de agricultura carbonului; solicită, în acest sens, o trecere treptată de la actualul sistem, centrat pe recomandarea de practici și pe autorizarea administrativă prealabilă, la un cadru de gestionare a emisiilor bazat pe rezultate, permițând în același timp crescătorilor de animale să decidă ce metode și tehnologii să utilizeze, menținând astfel libertatea antreprenorială și asigurând răspunderea pentru atingerea acestor obiective;

31. îndeamnă Comisia să revizuiască reglementările privind prelucrarea cărnii, cum ar fi tehnologia utilizată pentru inspectarea cărnii și armonizarea orientărilor minime privind evaluarea conținutului de carne, care limitează în prezent valorificarea integrală a carcaselor de animale, pentru a spori transparența lanțului de aprovizionare și a asigura venituri mai mari pentru fermieri;

32. constată că sistemele de creștere a animalelor ar putea, în special, să profite de practicile și tehnologiile care pot fi utilizate pentru a îmbunătăți sănătatea și bunăstarea animalelor și pentru a obține câștiguri de eficiență, inclusiv, de exemplu, sisteme cu costuri reduse, sisteme bidirecționale și zootehnie de precizie, și să recurgă la noile tehnologii digitale care îmbunătățesc gestionarea animalelor și a sistemelor, prelucrarea datelor și trasabilitatea; solicită Comisiei să raporteze cu privire la cele mai bune practici în ceea ce privește sustenabilitatea șeptelului și să propună măsuri concrete care să sprijine inovarea, eficiența și reziliența sectorului, inclusiv o mai bună utilizare a bazelor de date comune existente și a băncilor de gene ale raselor de bază, pentru a permite crescătorilor care doresc acest lucru să continue să crească anumite rase vechi; evidențiază decalajul în materie de competențe digitale dintre zonele rurale și cele urbane; invită Comisia și statele membre să se asigure că transformarea digitală aduce beneficii fermierilor;

33. subliniază că urmărirea îmbunătățirii productivității animalelor sau a obiectivelor climatice nu trebuie să se facă în detrimentul sănătății și bunăstării animalelor;

34. încurajează elaborarea unor politici care să sprijine fermele familiale, precum și tinerii fermieri și noii fermieri în menținerea și îmbunătățirea unei producții animaliere sustenabile și a unei producții zootehnice la scară mică, ca mijloc de subzistență și de asigurare a securității alimentare; atrage atenția că, prin urmare, este necesar ca fermierii să fie sprijiniți pentru a-și consolida poziția prin instrumente financiare solide și specifice, astfel încât să fie mai bine pregătiți să facă față presiunilor financiare; insistă asupra importanței structurilor colective, cum ar fi cooperativele deținute și administrate de fermieri și organizațiile de producători;

35. subliniază necesitatea de a consolida sprijinul pentru regiunile ultraperiferice, unde condițiile structurale și geografice conduc la costuri agricole mult mai mari; invită Comisia să actualizeze finanțarea POSEI în următorul cadru financiar multianual pentru a reflecta inflația începând din 2007; constată că doar indexarea nu este suficientă pentru a face față creșterii costurilor de producție, transport și aprovizionare; subliniază că finanțarea adecvată a POSEI este esențială pentru a susține agricultura, a asigura viabilitatea exploatațiilor agricole și a menține coeziunea economică, socială și teritorială a UE, în conformitate cu articolul 349 din TFUE;

36. invită Comisia să recunoască nevoile și dificultățile specifice cu care se confruntă crescătorii de animale din zonele montane și defavorizate, inclusiv din regiunile insulare, interioare, îndepărtate și ultraperiferice, și să asigure un sprijin adecvat prin intermediul PAC, în special prin sprijin cuplat, intervenții specifice sectorului și măsuri țintite de dezvoltare rurală; subliniază că menținerea creșterii animalelor în zonele îndepărtate, insulare și defavorizate contribuie la sustenabilitatea mediului prin prevenirea abandonării terenurilor, sprijinirea biodiversității și conservarea peisajelor tradiționale, susține veniturile fermierilor și mijloacele de subzistență din mediul rural și contribuie la repopularea zonelor rurale; subliniază importanța asigurării participării active a reprezentanților regiunilor ultraperiferice în cadrul grupului la nivel înalt, întrucât caracteristicile geografice, socioeconomice și de producție specifice acestor regiuni prezintă provocări proprii care necesită o atenție deosebită în procesul de elaborare a politicilor UE;

37. evidențiază necesitatea cooperării la nivel mondial și a transferului de cunoștințe inovatoare pentru sprijinirea unor sisteme zootehnice durabile, în special din regiunile europene cu sisteme foarte eficiente de creștere a animalelor, în contextul presiunilor generate de creșterea rapidă a populației și a urbanizării;

38. îndeamnă statele membre să investească în educație, formare și infrastructură care să le permită fermierilor să pună în aplicare practici de producție animalieră mai sustenabile, mai eficiente și mai bune pentru sănătatea și bunăstarea animalelor, inclusiv digitalizarea, cercetarea aplicată, transferul de cunoștințe și formarea privind instrumente și tehnologii inovatoare pentru depistarea timpurie și prevenirea bolilor epizootice, cum ar fi sistemele de monitorizare a sănătății animalelor; evidențiază, în acest sens, importanța serviciilor de consiliere independente și invită statele membre să folosească pe deplin PAC pentru a finanța în mod corespunzător aceste servicii;

39. solicită norme mai simple privind bunăstarea animalelor, axate pe ajutarea fermierilor prin educație și sprijin, mai degrabă decât prin metode coercitive;

40. îndeamnă Comisia să își prezinte concluziile privind elaborarea unui

sistem de etichetare în materie de bunăstare a animalelor care să garanteze furnizarea de informații adecvate și uniforme pentru consumatori, evitând astfel riscurile pentru piața internă generate de proliferarea schemelor locale privind bunăstarea animalelor;

41. atrage atenția că, în condițiile în care doar 12 % din exploatațiile agricole din UE sunt conduse de persoane cu vârsta sub 40 de ani, lipsa tinerilor fermieri pune în pericol viabilitatea economică, continuitatea generațiilor și sustenabilitatea viitoare a sectorului zootehnic european; îndeamnă, prin urmare, Comisia să îmbunătățească eficacitatea sprijinului pentru întreprinderile nou-înființate în ceea ce privește depășirea barierelor la intrarea în sectorul zootehnic, inclusiv a costurilor inițiale ridicate; subliniază dificultatea atragerii tinerilor fermieri în sectorul zootehnic, care suferă de o lipsă de atractivitate din cauza naturii solicitante a muncii, cum ar fi programul de lucru prelungit, oportunitățile limitate de a beneficia de timp liber și lipsa serviciilor de înlocuire, precum și necesitatea de a ține seama de numărul tot mai mare de femei care lucrează în exploatațiile zootehnice prin promovarea unor măsuri și oportunități incluzive din perspectiva genului;

42. salută strategia Comisiei privind reînnoirea generațiilor; invită Comisia să ofere recomandări și să exploreze soluții pentru a elimina principalele obstacole din calea instalării tinerilor crescători de animale, în special investițiile inițiale ridicate în infrastructură, dificultățile de acces la terenuri, în special ca urmare a diferențelor dintre statele membre, accesul limitat la credite, deficitul de forță de muncă, problemele legate de gestionarea riscurilor, prevenirea și controlul bolilor animalelor și sarcinile birocratice;

43. invită Comisia să examineze posibilitatea de a acorda mai multe plăți directe tinerilor fermieri; subliniază, în plus, necesitatea de a crea condiții adecvate pentru o pensionare decentă; subliniază că facilitarea accesului la credite și la terenuri, în special în statele membre în care prețul terenurilor este ridicat, creșterea investițiilor în calitatea producției zootehnice și îmbunătățirea serviciilor în zonele rurale constituie condiții esențiale pentru atragerea și menținerea unei noi generații de fermieri; subliniază că, întrucât recomandarea ca statele membre să aloce 6 % din bugetul PAC pentru reînnoirea generațiilor nu este obligatorie, aceasta nu garantează un sprijin suficient pentru tinerii fermieri;

44. salută prezentarea de către Comisie a strategiei UE în domeniul bioeconomiei; invită Comisia să recunoască rolul creșterii inovatoare a animalelor în promovarea circularității și să valorifice pe deplin potențialul producției de energie, în special biogaz și biometan, utilizarea digestatului ca bioîngrășământ și valorificarea subproduselor de origine animală prin intermediul sectorului de ecarisaj pentru a oferi surse suplimentare de venit crescătorilor de animale; subliniază că în special zonele cu densitate ridicată a efectivelor de animale joacă un rol important în bioeconomie,

deoarece proximitatea lor față de zonele urbane și distanțele scurte permit o cooperare circulară în vederea valorificării la scară mai mare a fluxurilor de deșeuri umane și a prelucrării fluxurilor de deșeuri provenite din exploatațiile agricole;

45. invită Comisia și statele membre să identifice oportunități de finanțare adecvate și pe termen lung pentru măsuri preventive și pentru despăgubirea fermierilor, care pot include măsurile aferente PAC, fără a se limita însă la acestea, nu numai pentru pierderile suferite și costurile suportate ca urmare a atacurilor carnivorelor mari, ci și pentru măsuri de atenuare, inclusiv servicii de consiliere, schimb de cunoștințe și formare pentru fermieri privind coexistența dintre erbivore și carnivorele mari;

46. evidențiază că modificarea punctuală a Directivei privind habitatele[31] pentru a alinia legislația UE la nivelul actualizat de protecție a lupului prevăzut în Convenția de la Berna este menită să ofere o mai mare flexibilitate în gestionarea populațiilor de lupi din întreaga UE și să reducă la minimum efectele socioeconomice; subliniază necesitatea de a ține seama de mobilitatea transfrontalieră ridicată a speciilor și de faptul că starea de conservare a diferitelor populații ale aceleiași specii poate varia de la o regiune la alta; invită Comisia și statele membre să continue să intensifice colaborarea transfrontalieră cu privire la aceste aspecte;

Sustenabilitatea mediului

47. recunoaște rolul esențial al creșterii animalelor, în special al sistemelor bazate pe pășuni, în menținerea sistemelor agricole circulare, îmbunătățirea serviciilor ecosistemice și furnizarea de servicii climatice și de mediu prin sechestrarea carbonului, îmbunătățirea calității apei și a sănătății solului, protejarea biodiversității, oferirea de habitate pentru faună și floră, menținerea unor peisaje diversificate și deschise, în special în zonele montane, precum și prin valorificarea terenurilor marginale care nu pot produce hrană pentru oameni; evidențiază că speciile monogastrice, cum ar fi păsările de curte și porcinele, pot spori și mai mult circularitatea prin încorporarea în hrana lor a produselor provenite din fluxuri de deșeuri și prin reciclarea biomasei, în timp ce dejecțiile acestora constituie o sursă valoroasă de îngrășăminte naturale pentru producția vegetală; subliniază că reducerile semnificative ale efectivelor pot compromite aceste funcții ecosistemice;

48. invită Comisia să propună instrumente pentru a consolida rolul producției animaliere în menținerea pajiștilor importante pentru mediu și stabilitatea climatică prin sisteme agricole mai eficiente, să îmbunătățească sustenabilitatea sistemelor zootehnice prin creșterea

---

31 Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, JO L 206, 22.7.1992, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj).

eficienței acestora și să asigure venituri mai ridicate pentru lucrătorii din sectorul zootehnic;

49. subliniază importanța integrării șeptelului în modele agricole sustenabile, inclusiv în sisteme agricole mixte, asigurând fluxuri echilibrate de nutrienți și reducând la minimum concurența pentru resurse; evidențiază importanța utilizării eficiente a șeptelului pentru asigura un echilibru între sustenabilitate și nevoile alimentare și evidențiază beneficiile pășunatului prin rotație și ale pășunatului în turme pentru productivitatea furajelor, sechestrarea carbonului, calitatea solului, biodiversitate și reziliența în caz de secetă; subliniază necesitatea de a crește gradul de conștientizare cu privire la beneficiile pentru mediu ale unei gestionări corespunzătoare a animalelor;

50. invită Comisia să extindă posibilitățile de care dispun statele membre pentru a sprijini fermierii, prin intermediul PAC, în conservarea peisajului, reducând în același timp obstacolele de reglementare din calea utilizării depline a pășunilor și asigurând o protecție mai puternică a terenurilor agricole din UE împotriva ocupării și degradării, precum și împotriva utilizărilor neagricole concurente;

51. subliniază că este important ca sistemele agricole să integreze producția vegetală în creșterea animalelor pentru a facilita reciclarea nutrienților prin favorizarea îngrășămintelor organice în detrimentul celor sintetice, pentru a reduce consumul de substanțe chimice și pentru a îmbunătăți fertilitatea solului și biodiversitatea;

52. invită Comisia, recunoscând totodată importanța strategică a producției de îngrășăminte convenționale în UE pentru competitivitatea europeană, să sprijine folosirea gunoiului de grajd la anumite culturi și să accelereze aprobarea și adoptarea produselor fertilizante alternative, cum ar fi digestatul și materialele RENURE, pentru a îmbunătăți reciclarea nutrienților, a reduce dependența de îngrășămintele sintetice importate din țări din afara UE și a promova circularitatea în cadrul sistemelor de creștere a animalelor; recunoaște rolul strategic al sectorului zootehnic pentru reducerea dependenței de factorii de producție sintetici și constată că intensificarea utilizării digestatului și a îngrășămintelor RENURE contribuie nu numai la economia circulară, ci și la decarbonizarea economiei UE prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, sprijinirea producției de energie din surse regenerabile și reducerea dependenței UE de combustibilii fosili importați;

53. salută propunerea Comisiei de revizuire specifică a Directivei privind nitrații[32] pentru a permite utilizarea îngrășămintelor RENURE peste limita stabilită pentru aplicarea gunoiului de grajd și pentru a o

---

32 Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

alinia la cele mai recente dovezi științifice și la practicile inovatoare de fertilizare, inclusiv utilizarea gunoiului de grajd, astfel încât să se promoveze gestionarea circulară a nutrienților, totodată protejând în continuare calitatea apei; face trimitere la studiile recente privind beneficiile și impactul neutru asupra calității apei al derogărilor acordate statelor membre;

54. invită Comisia să asigure crescătorilor prețuri echitabile sau compensații adecvate, având în vedere costurile tot mai mari ale îngrășămintelor;

55. invită Comisia să investească în inovare și infrastructură care să permită utilizarea pe scară mai largă a îngrășămintelor obținute din gunoiul de grajd și a biogazului provenit din creșterea animalelor, în conformitate cu obiectivele UE în materie de climă și energie;

56. invită Comisia să regândească modul în care produsele, subprodusele și reziduurile agricole sunt clasificate ca deșeuri, pentru a facilita utilizarea lor ca produse de bază; accentuează că animalele de fermă sunt un element indispensabil al economiei circulare legate de sectorul agricol și subliniază că este necesară o mai bună recunoaștere a contribuției creșterii animalelor la bioeconomie printr-o abordare mai cuprinzătoare a ciclurilor nutrienților și carbonului în toate domeniile de producție alimentară și nealimentară; invită Comisia să se bazeze pe rezultatele cercetării atunci când se ocupă de sectorul creșterii animalelor și să faciliteze cercetarea în domeniul dezvoltării hranei circulare pentru animale; invită Comisia să revizuiască reglementările privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman, pentru a simplifica utilizarea produselor cu risc scăzut, cum ar fi lâna;

57. avertizează cu privire la politicile bazate pe un model unic destinate să reducă pe scară largă efectivele de animale, care ar putea exacerba degradarea mediului și ar putea amenința reziliența sistemului alimentar; constată, în special, că reducerea numărului de rumegătoare ar putea duce la schimbarea destinației terenurilor, cu efecte negative, inclusiv abandonarea terenurilor, dezvoltarea pădurilor, pierderea biodiversității și creșterea riscului de incendii;

58. solicită creșterea investițiilor în cercetare și inovare pentru a optimiza practicile de gestionare a producției agricole vegetale și a efectivelor de animale și a reduce amprenta ecologică a creșterii animalelor, incluzând ameliorarea plantelor și a animalelor, hrănirea, pășunatul și tehnicile de gestionare a gunoiului de grajd și a terenurilor care îmbunătățesc rezultatele în materie de sustenabilitate;

59. accentuează importanța unei strategii care să țină seama de întregul ciclu agricol, să sprijine planificarea rotației optime a culturilor, să maximizeze utilizarea terenurilor agricole și să îmbunătățească și să personalizeze compoziția furajelor cultivate de fermieri, începând cu

soiurile de plante care permit reducerea emisiilor; evidențiază că este important să se restabilească libertatea antreprenorială în agricultură, permițându-le fermierilor să dezvolte și să aleagă sistemele de ventilație, de adăpostire și de hrănire adaptate la circumstanțele lor specifice și cele mai potrivite pentru sistemele lor de producție;

60. îndeamnă Comisia și statele membre să se asigure că cadrele de reglementare legate de creșterea animalelor sunt elaborate în mod transparent, pe baza unor date științifice solide, cu implicarea deplină a părților interesate, în special a fermierilor și a organizațiilor de crescători de animale, și pe baza unor scenarii pe termen lung care permit adaptarea progresivă; recomandă ca procesul decizional să fie susținut de consultări publice reale, studii de impact detaliate și mecanisme de feedback continuu, pentru a asigura o implementare eficientă și acceptată în teritoriu;

61. solicită acordarea unui spațiu de manevră mai larg în materie de politici, pentru a facilita o abordare bazată pe obiective, prin analiza comparativă a exploatațiilor agricole, în locul măsurilor impuse de sus în jos, ceea ce înseamnă că fermierii ar trebui să aibă libertatea de a alege măsurile pe care le iau, atât timp cât acestea contribuie la atingerea obiectivelor stabilite;

62. invită Comisia să propună instrumente pentru a consolida rolul producției animaliere în menținerea pajiștilor valoroase pentru mediu și climă, prin sisteme agricole mai extensive, și pentru a îmbunătăți sustenabilitatea sistemelor intensive;

Dimensiunea socială a creșterii animalelor și dificultățile specifice sectorului

63. subliniază că dezvoltarea politicilor de creștere a animalelor trebuie să se bazeze ferm pe cele mai înalte standarde științifice, asigurând o înțelegere echilibrată și cuprinzătoare a contribuțiilor și dificultăților asociate cu agricultura animală;

64. subliniază importanța unei comunicări științifice transparente, accesibile și bazate pe dovezi pentru a contracara dezinformarea și prejudecățile ideologice în dezbaterile publice privind creșterea animalelor și producția și consumul de carne; evidențiază, în acest sens, că Organizația Mondială a Sănătății încurajează consumul de proteine animale ca parte a unei alimentații complete și echilibrate;

65. accentuează că deciziile politice și percepțiile sociale ar trebui să se bazeze pe dovezi științifice solide care să reflecte diversitatea sistemelor de producție, contribuția acestora la alimentația umană, la economia rurală și la sustenabilitatea mediului, promovând astfel o imagine mai pozitivă a sectorului creșterii animalelor, și că, în acest scop, este esențial să se consolideze dialogul dintre știință, factorii de decizie politică, producători și consumatori, prin încurajarea unei abordări bazate pe informații, echilibrate și

nepolarizate privind rolul creșterii animalelor în societatea europeană; accentuează că este importantă informarea consumatorilor cu privire la beneficiile consumului de proteine animale ca parte a unei alimentații complete și echilibrate;

66. salută propunerea Comisiei de a redeschide chestiunea denumirilor cărnii folosite pentru a desemna carnea și bucățile de carne, pentru a proteja produsele de origine animală, și de a interzice utilizarea acestora pentru etichetarea produselor de origine nonanimală și consideră că această dispoziție ar trebui să se aplice produselor derivate din culturi celulare și produselor hibride care constau într-un amestec de proteine animale și vegetale; reamintește că o astfel de protecție există pentru produsele lactate; accentuează că o etichetare clară, corectă și transparentă este esențială pentru a oferi și a îmbunătăți o transparență reală pentru consumatori și pentru a promova calitatea produselor de origine animală din UE, inclusiv prin evidențierea etichetelor recunoscute și a lanțurilor scurte de aprovizionare;

67. îndeamnă factorii de decizie politică de la toate nivelurile să respecte standardele bazate pe dovezi în elaborarea orientărilor alimentare, recunoscând pe deplin importanța nutrițională, culturală și economică a cărnii, a produselor lactate și a ouălor, ținând totodată cont de accesibilitatea din punctul de vedere al prețurilor și de aportul proteic real oferit de produsele animale în diferite regiuni;

68. invită Comisia să revizuiască Regulamentul (UE) nr. 1169/2011[33] pentru a introduce o etichetare de origine obligatorie a tuturor produselor care conțin carne introduse pe piața UE, chiar și atunci când carnea nu este ingredientul principal, indicând în mod clar originea din UE sau din afara UE; invită Comisia să evalueze fezabilitatea introducerii unei indicații obligatorii a țării de origine a cărnii atunci când aceasta este folosită ca ingredient în produsele prelucrate;

69. invită Comisia să colaboreze cu oameni de știință pentru a prezenta studii privind efectele substituenților alimentari; avertizează cu privire la promovarea necritică a substituenților alimentari inadecvați din punct de vedere nutrițional și ecologic ca înlocuitori ai alimentelor tradiționale de origine animală, inclusiv a celor care nu

---

33 Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1169/oj).

oferă aceiași compuși bioactivi sau micronutrienți esențiali care se găsesc în carnea naturală de la animale sănătoase crescute în sisteme de înaltă calitate, și avertizează în special cu privire la includerea acestora în coșurile de alimente pentru copii și tineri în școli; constată că alimentele tradiționale de origine animală, alături de alimentele de origine vegetală, pot contribui la o alimentație echilibrată și nutritivă;

70. solicită Comisiei să efectueze o evaluare cuprinzătoare a impactului pe baza celor mai recente dovezi științifice și a consultării adecvate cu toate părțile interesate relevante, înainte de a prezenta noi propuneri legislative care afectează sectorul agricol;

71. își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu impulsul tot mai puternic de a promova așa-numitele alimente sintetice, cum ar fi proteinele fabricate în laborator, fără să existe dovezi științifice concludente privind siguranța, viabilitatea industrială și beneficiile lor ecologice; subliniază că este necesar să se efectueze evaluări adecvate ale impactului, bazate pe dovezi științifice, care să țină seama de toate aspectele legate de siguranță, impact asupra mediului, implicații asupra pieței și protecția consumatorilor, înainte de a propune orice nou cadru de reglementare pentru tehnologiile alimentare emergente, mai ales printr-o etichetare clară și adecvată;

72. evidențiază rolul ecologic al rumegătoarelor și valoarea nutrițională a cărnii naturale și accentuează că producția de alimente sintetice depinde în mare măsură de procese puternic industrializate și mari consumatoare de energie, care necesită niveluri semnificative de substanțe chimice, ceea ce contravine principiilor sustenabilității susținute de UE; atrage atenția că, în prezent, alimentele sintetice nu sunt o soluție fiabilă și nici o alternativă sigură la producția agricolă și zootehnică tradițională și că promovarea lor ar putea pune în pericol mii de exploatații agricole familiale; invită Comisia să efectueze evaluări riguroase și independente ale produselor alimentare sintetice în ceea ce privește impactul asupra sănătății și mediului și impactul socioeconomic, precum și îngrijorările legate de protecția consumatorilor și impactul asupra agriculturii tradiționale și a producției zootehnice; solicită ca cadrele de reglementare existente să se concentreze clar pe protejarea consumatorilor, a producătorilor europeni și a zonelor rurale;

73. evidențiază rolul esențial al sectorului creșterii animalelor, contribuind la securitatea alimentară, la crearea de locuri de muncă, la conservarea și promovarea localismului și la stabilitatea economică în întreaga UE; recunoaște rolul creșterii animalelor în sens mai larg, nu numai ca furnizor de alimente și de servicii de mediu, ci și ca motor al responsabilității sociale, al unor condiții de muncă decente și al dezvoltării zonelor rurale; subliniază importanța indicatorului de rezultat al PAC (I.24) privind „Contribuția la ocuparea forței de muncă în zonele rurale” pentru concentrarea atenției asupra rolului creșterii animalelor, în special al exploatațiilor

familiale și la scară mică;

74. accentuează că fără o finanțare adecvată, sectorul va deveni tot mai puțin atractiv pentru tineri, ceea ce implică nu numai riscul pierderii locurilor de muncă, ci și pe cel al declinului competitivității nutriționale și sociale a UE;

75. subliniază că este important să se recunoască și să se evidențieze rolul fundamental jucat de femei în unitățile zootehnice, unde, pe lângă munca zilnică din fermă, ele sunt adesea responsabile cu gestionarea și transmiterea cunoștințelor între generații; accentuează, în acest sens, că agricultura familială, în care femeile și familia joacă un rol central, reprezintă coloana vertebrală a producției animaliere europene și ar trebui sprijinită prin politici specifice, care să recunoască importanța sa economică, socială și culturală; consideră, prin urmare, că politicile publice europene ar trebui să includă o perspectivă de gen mai eficientă prin promovarea unor măsuri specifice de sprijinire a fermierelor, care să asigure egalitatea de șanse, vizibilitatea contribuțiilor lor și un acces mai bun la formare, finanțare și reprezentare în procesele decizionale;

76. evidențiază rolul esențial al agriculturii și al producției animaliere în oferirea de beneficii sociale comunităților în ceea ce privește menținerea spațiilor deschise, educația și furnizarea de îngrijire persoanelor cu nevoie speciale sub forma „terapiei prin agricultură”; evidențiază că este necesar să se mențină agricultura și producția animalieră în toate regiunile UE, să se faciliteze în mod specific aceste forme de „terapie prin agricultură” și să se asigure remunerarea adecvată a fermierilor pentru munca lor;

77. accentuează importanța sănătății mintale și a stării de bine a fermierilor și solicită includerea în viitoarele instrumente ale PAC a unor măsuri de sprijin psihologic, de simplificare administrativă, de echilibru între viața profesională și viața privată și de combatere a izolării;

Boli ale animalelor

78. accentuează că bolile animalelor au importante consecințe socioeconomice și legate de mediu și de calitatea vieții animalelor la nivel de fermă, subnațional, național și regional; evidențiază că impactul lor asupra producției zootehnice va fi exacerbat în continuare de creșterea temperaturilor și a vitezei vântului și de fenomenele meteorologice extreme tot mai frecvente din UE, legate de schimbările climatice, aspect în legătură cu care trebuie luate măsuri;

79. accentuează că este nevoie de o monitorizare consolidată și de măsuri preventive pentru a evita transmiterea, în interiorul UE, a bolilor animalelor atât din țări ale UE, cât și din țări din afara UE și solicită o evaluare sistematică a vulnerabilităților în materie de biosiguranță din UE, cu accent pe căile de intrare pentru bolile

cunoscute și noi;

80. accentuează că în UE, orice eșec în prevenirea sau controlul bolilor animalelor într-un stat membru poate avea repercusiuni imediate asupra celorlalte state membre și necesită un răspuns coordonat; evidențiază, prin urmare, importanța și rentabilitatea prevenției, mai ales în ceea ce privește vaccinarea, a depistării timpurii și a pregătirii, a schimburilor adecvate de informații și a coordonării între statele membre, precum și a unor instrumente de compensare economică pentru crescătorii de animale care suferă daune directe și indirecte ca urmare a aplicării măsurilor de sănătate;

81. invită Comisia și statele membre să furnizeze resursele necesare pentru a pune în aplicare programe de prevenire și control eficace și eficiente, inclusiv sprijin financiar, veterinar, tehnic și administrativ și cercetare legată de selecția genetică a animalelor cu rezistență crescută la bolile emergente;

82. subliniază că este important să se ia măsuri eficiente și în timp util pentru a controla răspândirea bolilor animalelor; invită Comisia să consolideze un mecanism de alertă timpurie și de reacție specific care să fie activat în cazul unui focar epidemic de boli ale animalelor suspectat sau confirmat, pentru a asigura schimbul de informații în timp real între autoritățile naționale și Comisie cu privire la situația epidemiologică, pentru a facilita coordonarea măsurilor de evaluare a riscurilor și de control între statele membre și pentru a asigura comunicarea adecvată cu toate părțile interesate relevante, în special cu fermierii și consumatorii;

83. salută faptul că până în 2023, UE atinsese deja jumătate din obiectivul său pentru 2030 de reducere cu 50 % a vânzărilor și utilizării de antimicrobiene în medicina veterinară; accentuează că este necesar să se continue aceste eforturi și să se dezvolte o abordare coordonată la nivelul UE privind prevenirea și depistarea bolilor animalelor, cu monitorizare timpurie, vaccinare și măsuri de biosecuritate pentru a se evita creșterea cazurilor de boli ale animalelor care ar putea submina atingerea obiectivelor de reducere a antimicrobienelor;

84. subliniază importanța dezvoltării unor instrumente avansate de diagnosticare, a unor tehnici de modelare predictivă și de decontaminare; invită Comisia să aibă în vedere înăsprirea standardelor de sănătate animală din UE pentru a proteja sectorul zootehnic, incluzând dispoziții pentru reducerea sau excluderea populațiilor de animale sălbatice care prezintă riscuri de infecție și pentru vaccinarea țintită a animalelor, atunci când este necesar, complementar cu selecția și creșterea responsabilă a animalelor, care poate contribui la reducerea incidenței bolilor endemice și emergente;

85. invită Comisia să recunoască rolul sectorului medical veterinar și să-i

acorde sprijin în eforturile sale de a aduce biotehnologiile din laborator la fermă, prin accelerarea și simplificarea proceselor de reglementare, prin finanțarea și aplicarea la scară largă a biotehnologiilor din domeniul sănătății animalelor, prin informarea fermierilor și a publicului larg cu privire la beneficiile acestora, prin perfecționarea și recalificarea forței de muncă și prin sprijinirea culegerii de date și a utilizării inteligenței artificiale la ferme și în sectorul sănătății animalelor;

86. invită Comisia să îmbunătățească monitorizarea și raportarea acestor costuri, atât directe, cât și indirecte, pentru a mări eficacitatea și rapiditatea măsurilor de sprijin ale UE și ale statelor membre; constată, în acest sens, că FAO a dezvoltat un nou instrument, cunoscut sub numele de OutCosT (instrumentul de calculare a costurilor focarelor), care permite țărilor să evalueze sarcina financiară asociată focarelor de boli ale animalelor și măsurile de control al acestora;

87. sprijină apelul adresat Comisiei de către un grup de state membre de a adapta strategia UE în ceea ce privește combaterea bolilor animalelor prin utilizarea vaccinării, atunci când se poate și în funcție de specie și de boală, ca măsură preventivă și ca parte a unui set mai larg de instrumente;

88. accentuează, cu toate acestea, că vaccinarea este și mai eficientă atunci când este completată de măsuri de biosecuritate și de supraveghere; subliniază că măsurile de vaccinare trebuie combinate cu programe de selecție genetică pentru rezistența imunologică, în special la rasele autohtone și în zonele vulnerabile, pentru o protecție pe termen lung; subliniază că eforturile în acest domeniu trebuie intensificate și sprijinite prin vaccinuri accesibile și la prețuri abordabile, măsuri de biosecuritate calibrate adecvat la nivelul de risc și finanțare suplimentară și specifică pentru fermierii afectați din toate statele membre, în cadrul PAC post-2027;

89. subliniază importanța unei abordări coordonate a sănătății animalelor, care să includă investiții proactive în cercetare, sisteme de monitorizare, dezvoltarea de vaccinuri și opțiuni de tratamente curative pentru a gestiona atât bolile cunoscute, cât și bolile emergente; recunoaște dezvoltarea vaccinării conform strategiei DIVA (diferențierea animalelor vaccinate de cele infectate), care permite să se facă distincția între animalele care au fost infectate cu un agent patogen și cele care au fost vaccinate împotriva acestuia; invită, prin urmare, Comisia să țină seama de ultimele evoluții științifice și să revizuiască Regulamentul (UE) 2016/429[34] cu scopul

---

[34] Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”), (JO L 84, 31.3.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj).

de a crea o nouă categorie de statut sanitar denumită „indemn de boală cu vaccinare”; invită Comisia să încurajeze investițiile în cercetare și dezvoltare a vaccinării conform strategiei DIVA prin programul Orizont Europa și să accelereze utilizarea acesteia de către fermieri;

90. invită Comisia să sprijine investițiile în biosecuritatea în ferme prin creșterea finanțării, inclusiv în afara PAC; invită, de asemenea, Comisia să consolideze măsurile de sănătate a animalelor în sectorul agricol din UE prin coordonarea cercetării, a achizițiilor în comun, a constituirii de stocuri și a furnizării de vaccinuri veterinare, de noi antigene și reactivi de diagnosticare și de produse medicinale veterinare imunologice la nivelul UE, printr-un mecanism de pregătire și de depistare timpurie și prin încurajarea dezvoltării acestor produse în UE; invită Comisia să asigure o finanțare adecvată a acestui mecanism;

91. încurajează constituirea unor stocuri strategice pentru a permite o reacție mai rapidă în cazul unor noi epidemii; accentuează că este urgent necesar să se instituie un sistem centralizat și armonizat de baze de date pentru vaccinarea animalelor în toate statele membre; evidențiază că un astfel de sistem ar îmbunătăți trasabilitatea și supravegherea bolilor, ar sprijini un răspuns prompt la apariția focarelor de boală și ar contribui la eficacitatea generală a politicilor UE în materie de sănătate animală și siguranță alimentară; menționează că o bancă cuprinzătoare de date privind vaccinarea ar facilita cooperarea transfrontalieră, ar asigura respectarea standardelor UE și ar oferi informații valoroase pentru elaborarea de politici, cercetare și gestionarea sustenabilă a sănătății efectivului de animale;

92. sprijină cercetarea în domeniul noilor tehnologii de inactivare a virusurilor din produsele alimentare, cum ar fi prelucrarea la înaltă presiune, care s-a dovedit a fi o metodă promițătoare de conservare a siguranței și calității alimentelor; subliniază importanța regimurilor alimentare specifice ale animalelor și a formulelor de hrană pentru animale în prevenirea răspândirii anumitor boli și în îmbunătățirea sănătății și rezilienței animalelor în general;

93. îndeamnă Comisia și statele membre să sprijine autoritățile regionale, să colaboreze cu ele și să se consulte cu fermierii la elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de prevenție, vaccinare și atenuare a acestor boli, evitând totodată, pe cât posibil, eliminarea animalelor;

94. solicită o colaborare mai strânsă între UE, părțile interesate din industrie și partenerii internaționali, veghind ca resursele să fie alocate în mod eficace și ca cunoștințele să fie partajate pentru a îmbunătăți gestionarea și prevenirea bolilor;

95. invită Comisia să majoreze finanțarea UE pentru programele de

eradicare și control din statele membre; recomandă instituirea unor sisteme cuprinzătoare de sprijin economic, inclusiv a unor sisteme de compensare care să acopere întregul lanț de aprovizionare, pentru a se asigura că toate părțile afectate, în special crescătorii de animale, beneficiază de asistență adecvată; subliniază că, în cazul unor focare grave de boli ale animalelor care generează pierderi economice considerabile, trebuie pus la dispoziție un ajutor financiar accelerat pentru a reduce incertitudinea și a menține continuitatea economică; invită statele membre să raționalizeze evaluarea cererilor de sprijin, să elimine barierele administrative inutile și să stabilească termene clare pentru plata ajutoarelor pentru a-i ajuta pe fermieri să își planifice și să își stabilizeze mai bine operațiunile;

96. salută propunerea Comisiei, inclusă în pachetul său din 2025 privind simplificarea și competitivitatea PAC, referitoare la consolidarea capacității PAC de a oferi sprijin financiar și operațional fermierilor afectați de dezastre naturale, de fenomene meteorologice nefavorabile legate de climă sau de boli ale animalelor prin introducerea unei plăți suplimentare în situații de criză, pe care statele membre ar putea-o mobiliza în cadrul fondurilor de dezvoltare rurală; consideră că viitoarea PAC trebuie, de asemenea, să sprijine capacitatea fermierilor de a face față răspândirii bolilor animalelor și a epidemiilor, în special asigurând un buget substanțial mai mare pentru instrumentele de gestionare a crizelor și pentru rezerva pentru situațiile de criză din sectorul agricol, care să poată fi activată rapid și eficace pentru a sprijini fermierii afectați;

97. invită statele membre să completeze această inițiativă dezvoltând în continuare sisteme de gestionare a riscurilor adaptate situațiilor de criză legate de bolile animalelor, inclusiv facilitând accesul la sisteme de asigurări și fonduri mutuale; invită Comisia să propună crearea unui nou instrument european de reasigurare care să permită acoperirea riscurilor asociate noilor epizootii și să se asigure că toate exploatațiile agricole au acces la contracte de asigurare pentru a se proteja împotriva epizootiilor;

98. invită Comisia să evalueze fezabilitatea instituirii unui fond european pentru sănătatea animală, pentru a oferi sprijin rapid și echitabil în cazul apariției unor focare de boală; accentuează că, având în vedere riscurile prezentate de diverse boli ale animalelor, este esențial să se aloce fonduri pentru ameliorarea genetică a animalelor pentru a crea rase mai rezistente la boli, consolidând astfel securitatea alimentară a UE în fața potențialelor crize sanitare;

99. îndeamnă Comisia să colaboreze cu partenerii comerciali internaționali pentru a se asigura că sunt acceptate interdicțiile comerciale regionalizate și tratamentele de inactivare recunoscute, cum ar fi gătitul și maturarea îndelungată, reducându-se prejudiciile economice inutile pentru sectorul creșterii animalelor din UE;

100. invită Comisia să evalueze fezabilitatea, în anumite cazuri specifice,

a mecanismului de compartimentare bazat pe practicile legate de biosecuritate în materie de gestionare și de creștere a animalelor, evaluând aplicabilitatea acestuia în context internațional și împreună cu cei mai de încredere parteneri comerciali ai UE;

101. îndeamnă Comisia să evalueze riscurile care decurg din creșterea numărului de ungulate sălbatice și implicațiile lor pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică și biodiversitate; consideră că este necesar, în acest sens, să se pună în aplicare măsuri orizontale menite să gestioneze în mod adecvat această suprapopulare;

Aspecte comerciale

102. subliniază că sectorul creșterii animalelor din UE este deosebit de vulnerabil la șocuri externe diverse, inclusiv crize sanitare, fenomene meteorologice extreme, volatilitatea prețurilor și perturbări ale lanțurilor de aprovizionare, precum și la concurența tot mai mare din partea țărilor din afara UE, ale căror produse nu respectă întotdeauna standardele ridicate ale UE în materie de mediu, calitate a vieții animalelor, sănătate și siguranță alimentară, ceea ce explică îngrijorările exprimate de fermieri în ceea ce privește lipsa reciprocității și concurența neloială la nivel mondial; evidențiază, așadar, necesitatea de a asigura condiții de concurență echitabile pe piața internațională pentru a proteja viabilitatea economică a întreprinderilor europene și a garanta standarde reciproce în acordurile comerciale; solicită, prin urmare, să se țină seama de vulnerabilitatea sectorului atunci când se încheie acorduri comerciale;

103. solicită crearea unui instrument special în viitorul cadru financiar multianual, care să ofere sprijin specific sectoarelor agricole, inclusiv sectorului creșterii animalelor, care s-ar putea confrunta cu perturbări sau ar putea necesita ajustări ca urmare a efectelor acordurilor comerciale în curs;

104. subliniază că, într-un context în care consumul de produse de origine animală și, în special, de carne în UE stagnează, în cel mai bun caz, dar se anticipează o viitoare creștere a cererii mondiale de proteine animale, ar trebui recunoscută importanța economică a exporturilor și a poziționării UE ca lider mondial în agricultura adaptată schimbărilor climatice și nevoilor animalelor, care să exporte cunoștințe, tehnologie și practici pentru tranziția către sustenabilitate pe piețele mondiale, asigurând totodată suveranitatea alimentară a UE; evidențiază că acest lucru ar putea stimula cercetarea, inovarea, investițiile și ocuparea forței de muncă; subliniază că, în acest context, investițiile în îmbunătățirea calității efectivelor de animale și în trasabilitatea genetică devin esențiale pentru a răspunde cererii mondiale de produse animale cu înaltă valoare nutritivă;

105. regretă că partenerii noștri comerciali nu respectă întotdeauna

standardele și obiectivele ambițioase ale UE în materie de sănătate, calitatea vieții animalelor, mediu și alte standarde și obiective de sustenabilitate; insistă asupra faptului că crescătorii de animale din UE nu beneficiază deci de condiții echitabile de concurență în raport cu producătorii din afara UE, nici pe pieţele internaționale, nici pe piața internă a UE;

106. constată că, deși toate importurile de alimente introduse pe piața UE trebuie să respecte standardele relevante și înalte ale UE referitoare la produsele finale, care sunt aplicabile indiferent dacă produsul este fabricat pe plan intern sau importat, nu sunt, de obicei, impuse cerințe de producție (denumite în continuare „procese și metode de producție”) pentru produsele importate;

107. insistă că, în conformitate cu concluziile Comisiei privind aplicarea standardelor de sănătate și de mediu ale UE în cazul produselor agricole și agroalimentare importate, există o marjă de manevră în cadrul politicilor pentru a urmări aplicarea cerințelor în materie de sănătate, de mediu și de calitate a vieții animalelor în cazul proceselor și metodelor de producție pentru produsele importate într-un mod compatibil cu normele OMC; recunoaște că, înainte de a aplica standardele de producție importurilor, este întotdeauna esențial să se efectueze o evaluare de la caz la caz, astfel cum se menționează în raportul Comisiei;

108. invită Comisia să asigure o coerență mai mare între politicile sale în materie de comerț și de sustenabilitate, prin includerea reciprocității standardelor de mediu, de sănătate animală și de calitate a vieții animalelor în toate etapele de producție, prin clauze-oglindă, în toate acordurile comerciale negociate, pentru a se asigura că produsele importate care nu respectă standardele UE nu sunt introduse pe piața UE; invită Comisia să asigure și să consolideze controale corespunzătoare și stricte ale importurilor pentru a proteja producătorii interni și consumatorii din UE;

109. invită Comisia să consolideze o politică de promovare bine finanțată a UE prin majorarea bugetului pentru produsele agricole din UE, inclusiv pentru produsele de origine animală, și să asigure un sprijin continuu pentru indicațiile geografice în comerțul internațional, ca pilon esențial al calității, al trasabilității și al dezvoltării rurale; subliniază că o parte semnificativă a indicațiilor geografice europene provin din sectorul zootehnic, inclusiv produse precum brânzeturi, cârnați, jamboane și carne proaspătă, care sunt rezultatul unor cunoștințe și experiență transmise din generație în generație și al unor metode de producție strâns legate de regiunea lor de origine;

110. evidențiază că denumirile de calitate nu numai că pun în valoare munca producătorilor, ci și protejează practicile tradiționale, promovează diversitatea gastronomiei europene și contribuie la păstrarea identității culturale a locurilor de producție; subliniază, în plus, importanța unei etichetări clare și exacte pentru a îmbunătăți

trasabilitatea produselor și a proteja consumatorii împotriva practicilor de comercializare înșelătoare, atât în afara, cât și în interiorul UE, cum ar fi utilizarea unor denumiri care „sună european” sau a unor denumiri asemănătoare care sugerează în mod fals că produsele sunt de origine sau de calitate europeană sau locală;

111. invită Comisia să sprijine în continuare fermierii în eforturile lor de a respecta standardele UE pentru a evita o pierdere a competitivității și o relocare ulterioară a producției UE în țări din afara UE cu standarde mai scăzute de calitate a vieții animalelor, de producție și sociale și să asigure accesul producătorilor la finanțare pentru ameliorarea geneticii efectivelor de animale, astfel încât competitivitatea să fie consolidată mai degrabă prin calitate decât prin cantitate;

°

° °

112. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.